

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Seditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

contra bonū Dei, nec proximi. Si quis autem huiusmodi verba diceret, vel gestus faceret ad prouocandum aliū ad aliquod mortale, vel seipsum, vel quia sibi placet luxuria, vel vindicta, aut huiusmodi, esset mortale, secus autem quando tantum placet inhonesta locutio, vt sic lætenter transeant: tunc sunt venialia, periculosa tamen, quia sicut dicit Apostolus, Corruptū hō nos mores colloquia praua. Tamen apostolus seueritatem. Ephe. 5. inter mortalia non nominat.

SECRETVM.

SECRETVM quod non est acceptum sub secreto, si credit in nocuum alicuius iniustum, non est peccatū reuelare illud modo debito quantum fieri potest, sine scandalo, exēplo Gusi. 2 Reg. 17. c. ar. in c. ostendit. 23. q. 5. Si autem tale secretum sit acceptū sub sigillo secreti, vel confessionis extra tamen sacramentum confessionis, vel sub iuramento de non reuelando: si sine vrgēti, & rationabili causa quis reuelet illud, mortaliter peccat, quia contra ius naturale agit, secund. Arch. Flor. secus si facit ex vrgenti, & rationabili causa: vt quia imminet notabile nocuum corporale, vel spirituale reipubl. vel personæ particulari: quia iuramentum præstitum contra bonos mores, non est obligatorium, neq; in hoc casu seruandus est ordo fraternæ correctionis, secund. Tho. secunda secundæ. q. 89. nisi esset certus de emendatione. Si autem esset secretum dictum in confessione etiam facta cum seculo in tempore necessitatis, etiā quod non sit verum sacramentum, nullo modo potest reuelari per quodeunq; præceptum, vel ad vitandum quodecunque malum, sicut si esset sacerdos: videtur enim sacramento facere iniuriam.

Si princeps machinatur contra ciuitatem, vel ciuitas contra principem iuste, nullus etiam iuratus tenetur hoc reuelare, si autem iniuste, reuelare tenetur, vt impediatur iniustum malū, supra, Accusatio. § 6. & 7. Ioan. de Neapoli. Idem scripsit in quol.

SEDTIO.

SEDITIO, est tumultus ad pugnam vnus partis alicuius multitudinis contra aliam partē, & opponitur vnitati temporali, sicut schisma spirituali. & quia est contra pacē vnitæ multitudinis, vt puta scindens regnum, ciuitatē exercitū, vel huiusmodi, ideo mortale peccatū est ex suo genere, cū opponatur iustitiæ, & cōmuni bono, & tanto grauius est, quanto maius est bonū quod pugnatur. Pars autē quæ resistit iuste seditionis, & non gaudet tali malo, nō dicitur seditiosa, quia laudabiliter tuetur cōmune bonum. Similiter qui multitudinem à potestate tyrannica ordinatē liberant, nisi ex hoc maius detrimentum multitudini imminet. Vide Tho. secunda secundæ. q. 24. a. 2. & Caieta. ibi. ad 2.

SENTENTIA.

SENTENTIA secundum iuristas. ff. de sent. & re. i. l. 1. extra. eo. c. 2. est iudicialis definitio, quæ cōtrouersis finem imponit pronuntiatione cōpetentis iudicis, condemnationē, vel absolutionē continens. Ex quo sequitur, q; excommunicatio, siue interdictum, non sint proprie sententia, secund. Ge. in c. animarum. de constit. lib. 6. vnde in statutis vbi fit mentio de sententia, non veniret excommunicatio. Est tamē sententia interlocutoria, cū omnis vox iudicis ad causam faciens, possit dici sententia. Facit gl. 2. q. 6. §. definitio, & ideo per viā iudicialem ferri die fieri non potest. & secund. Ge. est proprie pœna. Tho. autem prima secundæ. q. 96. a. 1. dicit quod est applicatio iuris ad particulare factum.

Sententia interlocutoria, quæ est iudicialis declaratio super aliquo summarie, ius tribuens inter partes, quæ sine solennitate fertur, & sine solennitate scripturæ. eod. tit. libr. 6. c. fi. & est semiplena sententia, quæ fertur inter principium causæ, & finē, & nō super principali, sed super incidentibus quæ stionibus. de appella. c. significantibus. Et quodlibet præceptum factum per iudicem, vel eius nuncium, dicitur sententia interlocutoria, secundum gloss. in authenti. de. hære. & fal. §. illud.